

Назаренко Андрій Володимирович

Назаренко Андрій Володимирович народився 21.11.1985 року в м. Маріуполі. Ріс дуже допитливим хлопчиком. Захоплювався музикою, мав гарний голос, грав на гітарі, займався волейболом (відвідував спортивну школу), мріяв про подвиги.

У 2001 році успішно закінчив загальноосвітню школу № 15. З 2001 по 2006 роки здобував вищу освіту в Одеській державній морській академії за спеціальністю «Автоматизоване управління технологічними процесами». До травня 2014 року працював інженером-механіком на сучасних суднах закордонного плавання. Любив подорожувати, хотів побачити весь світ, але почалася війна з російським агресором. Безтурботно жити Андрій більше не міг.

Завжди був попереду: став одним із перших волонтерів, одним із перших прийшов на допомогу постраждалим маріупольцям під час терористичного обстрілу ЖМР «Східний» 24 січня 2015 року, одним із перших вступив до лав самооборони Маріуполя.

За покликом душі, совісті, честі змінив своє безтурботне життя: добровільно пішов захищати свій дім, свою Батьківщину.

З 04.02.2015 року проходив військову службу розвідником-кулеметником 131 ОРБ ЗСУ. Став справжнім воїном. 05.05.2015 року був нагороджений грамотою керівника сектору «М» генерал-майора І.В. Федорова «За сміливість та відвагу, сумлінне виконання службових обов'язків під час проходження Антитерористичної операції по захисту м. Маріуполь».

Андрій загинув 20.06.2015 року в ближній бою з російським спецназом, прикриваючи відступ своєї групи та прийнявши вогонь ворога на себе, біля рідного Маріуполя (селище Павлополь). За Україну. Як справжній воїн. Бо інакше він не міг.

Андрієві Назаренку присвоєно (посмертно) звання «Почесний громадянин міста Маріуполь», нагороджено «Орденем за мужність» III ступеня (посмертно).

Андрій Назаренко – славний онук розвідника, морського піхотинця та нащадок репресованого борця за вільну Україну.

*Спогади матері Наталії
Назаренко*

